

Sygnatura akt IV U 251/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu – IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka Walkowiak

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Kondraczuk

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2023 r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania L. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 24 lutego 2022 r. Nr (...), znak: (...)

o obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż za wnioskodawcę L. S. jako osobę prowadzącą działalność pozarolniczą nie występuje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z przychodów uzyskiwanych z prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółki komandytowej;

II. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. na rzecz wnioskodawcy L. S. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 251/22

UZASADNIENIE

Ubezpieczony L. S. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 24 lutego 2022 r., Nr (...), znak: (...), stwierdzającej, że za ubezpieczonego jako osobę prowadzącą działalność pozarolniczą, występuje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z 3 przychodów uzyskiwanych z następujących rodzajów działalności:

1. działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki jawnej,
2. działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki komandytowej,
3. inna pozarolnicza działalność prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Przedmiotową decyzję ww. zaskarżył w zakresie stwierdzenia, że występuje po jego stronie obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu przychodu uzyskiwanego z działalności gospodarczej prowadzonej w formie spółki komandytowej, a tym samym, że w jego przypadku występuje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z 3 uzyskiwanych przychodów.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (przypis – tekst w brzmieniu na dzień wydania decyzji Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn. zm.) w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 i art. 32 ww. ustawy w związku z art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2019 r. – Prawo przedsiębiorców (przypis – tekst w brzmieniu na dzień wydania decyzji Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.), poprzez błędną ich wykładnię, polegającą na stwierdzeniu, że wykonywał działalność gospodarczą w formie spółki komandytowej i z tego tytułu podlega on obowiązkowi opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne, w sytuacji, gdy brak faktycznego wykonywania działalności gospodarczej i podejmowania jakichkolwiek czynności o takim charakterze uniemożliwia organowi rentowemu nałożenie na niego obowiązku z tego tytułu, zaś sam wpis podmiotu (...) spółka z o.o. spółka komandytowa w Krajowym Rejestrze Sądowym także nie determinował automatycznie takiej możliwości.

Ponadto skarżący zarzucił przedmiotowej decyzji naruszenie art. 13 ust. 4 ww. ustawy poprzez jego niezastosowanie i stwierdzenie, że w jego przypadku zachodzi obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z 3 przychodów, w sytuacji, gdy podmiot (...) spółka z o.o. spółka komandytowa nigdy nie rozpoczęła faktycznego wykonywania działalności gospodarczej z uwagi na zaginięcie drugiego wspólnika, co tym samym świadczy o tym, że wnioskodawca nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tego tytułu działalności gospodarczej.

Wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że za niego jako osobę prowadzącą działalność pozarolniczą, występuje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z 2 przychodów uzyskiwanych z następujących rodzajów działalności:

1. działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki jawnej,
2. inna pozarolnicza działalność prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania skarżący podnosił okoliczności dotyczące działalności gospodarczej prowadzonej w formie spółki komandytowej spółka (...) sp. z o.o. sp. k., która w jego ocenie nigdy nie rozpoczęła prowadzenia faktycznej działalności gospodarczej i nie podjęła rzeczywistych czynności o takim charakterze. Wynikało to z faktu, że drugi ze wspólników zaginął i do dnia dzisiejszego jego los jest nieznan. Sytuacja ta skarżącemu jako drugiemu wspólnikowi spółki przysporzyła szereg problemów związanych z podejmowaniem jakichkolwiek czynności związanych z tym podmiotem, w szczególności w zakresie jej rozwiązania i wykreślenia, albowiem do tych czynności konieczna była zgoda dwóch wspólników.

Dodatkowo skarżący wskazywał, że samo zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem ani czynnością utożsamianą z podjęciem takiej działalności. Odnośnie spółki komandytowej – zdaniem skarżącego – jedyną czynnością jako dokonano w ramach jej działalności było jej zawiązanie, zarejestrowanie i wykreślenie, w rzeczywistości spółka ta faktycznie nie prowadziła działalności.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i o zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ powołał się w uzasadnieniu swojego stanowiska na art. 82 ust. 3, 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.). W ocenie pozwanego zarzuty zawarte w odwołaniu są sprzeczne z danymi ujawnionymi w Krajowym Rejestrze Sądowym, jak i przekazanymi pozwanemu przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w I. Z załączonego do akt rentowych odpisu z Rejestru Przedsiębiorców KRS wynika, że (...) sp. z o.o. sp. k. była wpisana w tym rejestrze od 22 czerwca 2010 r. do 8 lutego 2021 r., zaś z informacji od Naczelnika Urzędu Skarbowego w I. – wnioskodawca figurował w ewidencji podatników prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą w formie spółki komandytowej od 8

września 2016 r. do 8 lutego 2021 r., osiągając przychód z prowadzonych form działalności w latach 2017-2020. Zatem skarżący powinien opłacać składki na ubezpieczenie zdrowotne w potrójnej wysokości od stycznia 2017 r. do grudnia 2020 r.

Ponadto pozwany wskazał, że w przypadku wspólników spółek komandytowych obowiązek ubezpieczeń powstaje od dnia wpisania spółki do KRS albo od dnia nabycia ogółu praw i obowiązków w spółce do dnia wykreślenia spółki z KRS albo zbycia ogółu praw i obowiązków w spółce, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności przez spółkę zostało zawieszono zgodnie z art. 13 ust. 4b w związku z art. 69 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

W ocenie pozwanego, z uwagi na przedłożone postanowienie Sądu Rejonowego w Olsztynie o rozwiązaniu spółki uchwałą wspólników z dnia 8 października 2020 r. bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, skarżący powinien opłacić składkę na ubezpieczenie zdrowotne jako wspólnik spółki komandytowej od stycznia 2017 r. do października 2020 r. (składki za okres od czerwca 2010 r. do grudnia 2016 r. uległy przedawnieniu).

Na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2022 r. skarżący wskazał, że prowadził jedynie pełną księgowość co do spółki z o.o., zaś odnośnie spółki komandytowej nie była prowadzona żadna księgowość, z uwagi na okoliczność, że ona nie rozpoczęła działalności, a w związku z tym nie rozliczał się on w ogóle z urzędem skarbowym odnośnie spółki komandytowej. Wnioskodawca wskazał, iż składał do Urzędu Skarbowego dokumenty związane z działalnością gospodarczą jako wspólnik spółki z o.o. oraz z pracą zawodową na stanowisku leśnika, nie składał żadnych zeznań o pozyskiwanych przychodach co do spółki komandytowej. Nie mogłem sam jeden zawiesić spółki bo mieliśmy po 50% udziałów ze wspólnikiem. Ponadto podniósł on, że ze względu na to, iż nie mógł sam ani zawiesić, ani zamknąć działalności spółki komandytowej – zwróciłem się w tym zakresie do Sądu Rejonowego w O. o przyznanie kuratora, który też przez rok szukał wspólnika. Wnioskodawca wskazał, że nie pozyskiwał z tytułu spółki komandytowej żadnych przychodów, był tylko nadany REGON i CIT, nie został założony rachunek bankowy.

W piśmie przygotowawczym z dnia 5 września 2022 r. ubezpieczony odniósł się do zarzutów strony pozwanej sformułowanej w odpowiedzi na odwołanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca L. S. zarejestrował w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej od dnia 12 sierpnia 2003 r. działalność gospodarczą pod firmą (...), nr REGON (...), a przedmiotem przeważającej działalności była działalność rozrywkowa i rekreacyjna Kod (...) (...)

Od 26 października 2011 r. wnioskodawca stał się (...) spółki jawnej (...) - M.. Zgodnie z wypisem z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, nr KRS: (...), spółka posiada NIP (...), nr REGON: (...). Jest wspólnikiem tej spółki do chwili obecnej.

W dniu 28 maja 2010 r. została zawarta umowa zawarcia spółki komandytowej pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa. Wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dokonano w dniu 22 czerwca 2010 r. Spółka miała dwóch wspólników – jednym z nich był skarżący. Była ona reprezentowana przez dwóch członków zarządu łącznie. Nie miała ustanowionego prokurenta.

Z uwagi na niezłożenie w terminie wniosku o wpis do rejestru numeru REGON i numeru NIP, postanowieniem z dnia 7 marca 2011 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie nałożył na spółkę grzywnę w kwocie 1000 zł. Wnioskodawca pismem z dnia 15 marca 2011 r. wniósł o umorzenie nałożonej grzywny, wskazując, że uczestnik nie miał możliwości złożyć żądanych dokumentów, albowiem jeden ze wspólników, w którego posiadaniu znajdowały się te dokumenty, zaginął. Z uwagi na to zobowiązał się do przedłożenia stosownych dokumentów po ich uzyskaniu ze stosownych urzędów. W dniu 17 marca 2011 r. dokonano stosownego wpisu do KRS co do nr REGON: (...), NIP (...).

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. VII NS Rej. KRS (...) Sąd Gospodarczy w Olsztynie nałożył na spółkę grzywnę w kwocie 1000 zł w związku z wszczęciem postępowania przymuszającego do złożenia przez spółkę wniosku o wpis do rejestru wzmianki o sprawozdaniu finansowym za rok 2011-2012. Pismem z dnia 16 stycznia 2014 r. wnioskodawca jako wspólnik spółki zawiadomił Sąd, że spółka nigdy nie podjęła działalności, o czym Urząd Skarbowy w I. został zawiadomiony. Ponadto poinformował, że chciał rozwiązać spółkę, jednakże wobec tego, że drugi wspólnik jest nieuchwytny, nie może dopełnić formalności. W dniu 3 lutego 2014 r. skarżący złożył wniosek o zmianę wpisu KRS, przedkładając sprawozdanie za lata 2011-2012, załączając bilans za 2011 r. i 2012 r., rachunek zysków i strat za ww. lata oraz informację dodatkową. Z ww. dokumentów wynika, iż przychody i zyski za te lata były na poziomie 0, jak również na tym samym poziomie koszty działalności operacyjnej i koszty finansowe. W informacji dodatkowej podano, że spółka nie podjęła działalności gospodarczej.

W dniu 1 lipca 2014 r. skarżący złożył wniosek o zmianę wpisu KRS, przedkładając sprawozdanie za 2013 r., załączając bilans za 2013 r., rachunek zysków i strat za ww. rok, zeznanie CIT - 8 oraz informację dodatkową. Z ww. dokumentów wynika, iż przychody i zyski za ten rok były na poziomie 0, jak również na tym samym poziomie koszty działalności operacyjnej i koszty finansowe. W informacji dodatkowej podano, że spółka nie podjęła działalności gospodarczej.

W dniu 2 lipca 2015 r. skarżący złożył wniosek o zmianę wpisu KRS, przedkładając sprawozdanie za 2014 r., załączając bilans za 2014 r., rachunek zysków i strat za ww. rok, zeznanie CIT - 8 i CIT - 8/0 oraz informację dodatkową. Z ww. dokumentów wynika, iż przychody i zyski za ten rok były na poziomie 0, jak również na tym samym poziomie koszty działalności operacyjnej i koszty finansowe. W informacji dodatkowej podano, że spółka nie podjęła działalności gospodarczej.

W dniu 23 czerwca 2016 r. skarżący złożył wniosek o zmianę wpisu KRS, przedkładając sprawozdanie za 2015 r., załączając bilans za 2015 r., rachunek zysków i strat za ww. rok, wprowadzenie do sprawozdania, sprawozdanie, uchwałę o zatwierdzeniu sprawozdania oraz informację dodatkową. Z ww. dokumentów wynika, iż przychody i zyski za ten rok były na poziomie 0, jak również na tym samym poziomie koszty działalności operacyjnej i koszty finansowe. W informacji dodatkowej podano, że spółka nie podjęła działalności gospodarczej.

Postanowieniem z dnia 8 września 2016 r. wpisano do rejestru przedsiębiorców wzmiankę o złożeniu do akt rejestrowych sprawozdania finansowego za 2014 i 2015 r., oddalono wniosek w zakresie wpisu do rejestru przedsiębiorców wzmianki o złożeniu do akt rejestrowych uchwały wspólników w przedmiocie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za te lata. Skarżący ponownie dwukrotnie składał wnioski o zmianę wpisu do KRS, za pierwszy razem postanowieniem z dnia 9 stycznia 2017 r. oddalił pierwszy wniosek, zaś postanowieniem z dnia 6 listopada 2017 r. odrzucono drugi wniosek.

Z uwagi na złożenie w dniu 3 listopada 2017 r. do Sądu Okręgowego w Gdańsku pozwu o wyłączenie drugiego wspólnika (sprawa o sygn. akt GC 879/17) Sąd Rejonowy w Olsztynie postanowieniem z dnia 7 grudnia 2017 r. umorzył postępowanie przymuszające.

W dniu 14 lipca 2017 r. skarżący złożył wniosek o zmianę wpisu KRS, przedkładając sprawozdanie za 2016 r., załączając bilans za 2016 r., rachunek zysków i strat za ww. rok, wprowadzenie do sprawozdania, sprawozdanie, uchwałę o zatwierdzeniu sprawozdania oraz informację dodatkową. Z ww. dokumentów wynika, iż przychody i zyski za ten rok były na poziomie 0, jak również na tym samym poziomie koszty działalności operacyjnej i koszty finansowe. W informacji dodatkowej podano, że spółka nie podjęła działalności gospodarczej.

W związku z jednomyślną uchwałą wspólników nr 1 z dnia 8 października 2020 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie postanowieniem z dnia 8 lutego 2021 r. orzekł o wpisaniu w KRS informacji o rozwiązaniu spółki bez przeprowadzenia likwidacji.

(okoliczności bezsporne, a nadto dowód: akta rentowe ZUS, akta sprawy: wyjaśnienia wnioskodawcy L. S. złożone na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2022 r. – e-protokół od 00:18:30 do 00:27:17, odpis z KRS k.61-65v, kserokopie

dokumentów z akt rejestrowych Sądu Rejonowego w Olsztynie VIII Wydziału Gospodarczego KRS o sygn. (...) Ns.Rej. KRS (...) k. 94-163)

Zgodnie z informacją Naczelnika Urzędu Skarbowego w I. z dnia 17 marca 2022 r. wnioskodawca w ewidencji podatników prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą:

• **samodzielnie** figurował:

1. od 1 lipca 1995 r. do 3 września 2002 r. i obowiązywała go forma opodatkowania na zasadach ogólnych,
2. od 10 maja 2007 r. do chwili obecnej i obowiązuje go forma opodatkowania w postaci podatku liniowego,
3. od 28 lipca 2021 r. do chwili obecnej – brak formy opodatkowania

• **w formie spółki** figurował:

1. od 26 października 2011 r. do chwili obecnej jako spółka jawna i obowiązuje go forma opodatkowania w postaci podatku liniowego,
2. od 8 września 2016 r. do 8 lutego 2021 r. jako spółka komandytowa i obowiązywała go forma opodatkowania w postaci podatku liniowego,

Jak wynika z tej informacji skarżący uzyskał z tytułu podatku liniowego ogólnie:

1. za 2017 r. przychód 556.486,35 zł, zaś dochód – 78.135,57 zł,
2. za 2018 r. przychód 455.983,01 zł, zaś dochód – 25.153,11 zł,
3. za 2019 r. przychód 780.085,68 zł, zaś dochód – 29.460,74 zł,
4. za 2020 r. przychód 215.287,23 zł, zaś dochód – 4.851,23 zł.

Informacja ta nie zawiera rozbicia za poszczególne lata na poszczególne formy prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej za okres od 2017 r. do 2020 r., mając na uwadze, że forma opodatkowania w postaci podatku liniowego obowiązywała skarżącego w tym okresie z trzech tytułów.

Z zeznania rocznego wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2017 oraz PIT 11 za rok 2017 wynika, że wnioskodawca L. S. z tytułu zatrudnienia w Nadleśnictwie O. osiągnął przychód w wysokości 135.847,44 zł, zaś dochód – 134.512,44 zł. Jak wynika z tego zeznania za 2017 r. ww. osiągnął przychód z działalności wykonywanej osobiście w kwocie 3.186,00 zł, zaś dochód – 2.636,16 zł. Jak natomiast wynika z informacji o wysokości dochodu (strat) z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok podatkowy 2017, wnioskodawca osiągnął przychód w wysokości 556.486,35 zł, zaś dochód – po odliczeniu kosztów uzyskania przychodów – w wysokości 78.135,57 zł. W informacji tej wskazano jedynie w rubryce odnośnie danych dotyczących działalności gospodarczej, z której uzyskano przychód, jako rodzaj działalności – agroturystyka, nr REGON (...). Nie zostały wykazane w tej informacji żadne przychody z prowadzonych innych form działalności gospodarczej, zwłaszcza spółek.

Z PIT 11 za rok 2018 wynika, że wnioskodawca L. S. z tytułu zatrudnienia w Nadleśnictwie O. osiągnął przychód w wysokości 130.695,62 zł, zaś dochód – 129.360,62 zł. Jak wynika z ww. dokumentu za 2018 r. skarżący osiągnął przychód z działalności wykonywanej osobiście w kwocie 3.240,00 zł, zaś dochód – 2.680,80 zł. Jak natomiast wynika z zeznania rocznego o wysokości osiągniętego dochodu za 2018 r. PIT 36L dla podatników prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą oraz informacji o wysokości dochodu (strat) z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok podatkowy 2018, wnioskodawca osiągnął przychód w wysokości 455.983,01 zł, zaś dochód – po odliczeniu kosztów uzyskania przychodów – w wysokości 18.448,11 zł. W informacji tej wskazano jedynie w rubryce odnośnie danych dotyczących działalności gospodarczej, z której uzyskano przychód, jako rodzaj działalności – agroturystyka,

nr REGON (...). Nie zostały wykazane w tej informacji żadne przychody z prowadzonych innych form działalności gospodarczej, zwłaszcza spółek.

Z zeznania rocznego wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2019 PIT 37 wynika, że wnioskodawca L. S. z tytułu zatrudnienia w Nadleśnictwie O. osiągnął przychód w wysokości 142.849,18 zł, zaś dochód – 141.097,93 zł. Jak wynika z tego zeznania za 2019 r. ww. osiągnął przychód z działalności wykonywanej osobiście w kwocie 3.240,00 zł, zaś dochód – 2.680,80 zł. Jak natomiast wynika z zeznania rocznego o wysokości osiągniętego dochodu za 2019 r. PIT 36L dla podatników prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą informacji o wysokości dochodu (strat) z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok podatkowy 2019, wnioskodawca osiągnął przychód w wysokości 780.085,68 zł, zaś dochód – po odliczeniu kosztów uzyskania przychodów – w wysokości 29.460,74 zł. W informacji tej wskazano przychody, koszty i dochody/straty dotyczących pozarolniczej działalności gospodarczej – agroturystyka oraz wskazano przychody, koszty i dochody/straty dotyczących spółki nie będącej osobą prawną, w której podatnik jest współnikiem – spółki jawnej (...) - M. NIP (...). Nie zostały wykazane w żadnym dokumencie przychody z prowadzonych innych spółek.

Z zeznania rocznego wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2020 PIT 37 wynika, że wnioskodawca L. S. z tytułu zatrudnienia w Nadleśnictwie O. osiągnął przychód w wysokości 148.071,04 zł, zaś dochód – 145.071,04 zł. Jak wynika z tego zeznania za 2019 r. ww. osiągnął przychód z działalności wykonywanej osobiście w kwocie 3.240,00 zł, zaś dochód – 2.680,80 zł. Jak natomiast wynika z zeznania rocznego o wysokości osiągniętego dochodu za 2020 r. PIT 36L dla podatników prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą informacji o wysokości dochodu (strat) z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok podatkowy 2020, wnioskodawca osiągnął przychód w łącznej wysokości 215.287,23 zł, zaś dochód – po odliczeniu kosztów uzyskania przychodów – w wysokości 4.851,23 zł. W informacji tej wskazano przychody, koszty i dochody/straty dotyczących pozarolniczej działalności gospodarczej – agroturystyka oraz wskazano przychody, koszty i dochody/straty dotyczących spółki nie będącej osobą prawną, w której podatnik jest współnikiem – spółki jawnej (...) - M. NIP (...). Nie zostały wykazane w żadnym dokumencie przychody z prowadzonych innych spółek.

(dowód: akta sprawy – dokumentacja finansowa k. 57)

Pismem z dnia 27 stycznia 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. poinformował L. S. o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z 3 tytułów wskazanych powyżej. Jednocześnie organ rentowy w tym samym piśmie poinformował o zakończeniu postępowania oraz o możliwości wniesienia uwag do materiału dowodowego przed wydaniem decyzji, tj. w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego powiadomienia. Po tym piśmie organ rentowy, pomimo zakończenia postępowania, gromadził dokumenty, zaś informacja od Naczelnik Urzędu Skarbowego w I. wpłynęła już po wydaniu zaskarżonej decyzji.

(dowód: akta rentowe ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach rentowych pozwanego, a nadto przedstawionych przez ubezpieczoną, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została podważona przez żadną ze stron. Organ rentowy nie zakwestionował przedłożonych przez ubezpieczonego dokumentów, z których wynika, że spółka komandytowa w spornym okresie, jak i wcześniej (w decyzji brak jest wskazanego okresu od którego obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne miałby istnieć, wynika on dopiero z uzasadnienia, że chodzi o okres od stycznia 2017 r. do grudnia 2020 r.) w ogóle działalności nie prowadziła i nigdy jej nie podjęła.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiot sporu de facto sprowadzał się do tego, czy na skarżącym ciążył obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne w związku z prowadzoną pozarolniczą działalnością gospodarczą w formie (...) spółka z o.o.

spółka komandytowa, przy czym wobec braku wskazania w sentencji samej decyzji okresu, od którego ten obowiązek opłacania składek miałby istnieć (dopiero w uzasadnieniu decyzji można wyczytać, że dotyczy to okresu od stycznia 2017 r. do grudnia 2020 r.) należałoby odnieść się do całego okresu prowadzenia przez skarżącego w tej formie pozarolniczej działalności gospodarczej jako współnika spółki komandytowej. Podkreślić jednak trzeba, że zarzuty skarżącego sformułowane w odwołaniu od decyzji koncentrują się na tym, że faktycznie spółka ta nie prowadziła działalności gospodarczej i nie uzyskiwała przez cały okres jej funkcjonowania przychodów, zatem nie ciążył na nim obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z tego tytułu.

Przepis art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn. zm.; dalej zwana ustawą systemową) w żaden sposób nie nakłada ograniczeń czasowych do wydania przez organ rentowy deklaratoryjnej decyzji stwierdzającej istnienie (nieistnienie) obowiązku ubezpieczeń społecznych, czy decyzji ustalającej podstawę wymiaru składek (dotyczy to też składki na ubezpieczenie zdrowotne). Dokonując wykładni językowej art. 83 ust. 1 ustawy systemowej w powiązaniu z przepisami zawartymi w rozdziałach 2-4 ustawy systemowej (zatytułowanych kolejno „Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym”, „Zasady ustalania składek na ubezpieczenia społeczne” i „Zgłoszenia do ubezpieczenia, prowadzenie kont i rejestrów oraz zasady rozliczania składek i zasiłków”) można zatem uznać, że organ rentowy dysponuje nieograniczonym w czasie uprawnieniem do wydawania deklaratoryjnej decyzji stwierdzającej istnienie (nieistnienie) obowiązku ubezpieczeń społecznych (ustalającej podstawę wymiaru składek). Z tego wynika zaś, że taka możliwość (uprawnienie) rozciąga się również na sytuację, w której organ rentowy orzeka o podleganiu ubezpieczeniom społecznym (obowiązku opłacania składek) w okresach wstecznych, w odniesieniu do których składki powinny być, a nie zostały uiszczone, a nadto w dacie wydawania decyzji o podleganiu ubezpieczeniom społecznym były już przedawnione (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2016 r., sygn. akt III UZP 8/16). Podobnie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2017 r., sygn. akt II UK 708/15 (LEX nr 2252205), podniesiono, że nie zachodzą przeszkody materialnoprawne i procesowe, w ustaleniu przez organ rentowy w decyzji podlegania ubezpieczeniom społecznym w okresach wstecznych, w odniesieniu do których należne składki nie zostały opłacone przez płatnika i uległy przedawnieniu. Dopuszczalne jest zatem ustalenie w decyzji organu rentowego podlegania ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu) nawet, gdy należności z tytułu składek na te ubezpieczenia, uległy przedawnieniu przed wydaniem decyzji. Natomiast w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 lipca 2013 r., sygn. akt III AUa 1688/12, wskazano, iż art. 24 ust. 4 ustawy systemowej, jako przepis regulujący kwestie przedawnienia należności z tytułu składek nie odnosi się w żadnej mierze do przepisów regulujących zasady ustalania podstawy wymiaru składek. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach uprawnień wynikających z art. 83 ust. 1 ustawy systemowej może wydać decyzję ustalającą prawidłowe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w każdym czasie. Prawo do wydania takiej decyzji nie ulega przedawnieniu. Przedawnieniu, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy systemowej podlegają jedynie należności z tytułu składek.

Zatem Sąd, wobec braku odniesienia się w sentencji decyzji do czasookresu stwierdzonego obowiązku wobec wnioskodawcy L. S. co do opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne w potrójnej wysokości z 3 źródeł prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, dokonał ustaleń stanu faktycznego, jak i dokonał poniższych rozważań do całego okresu funkcjonowania (...) spółka z o.o. spółka komandytowa.

Przechodząc do meritum, w pierwszej kolejności należy wskazać, że myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust. 1 ustawy). Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się też współnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz współników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej (art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej). Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt 4 ustawy systemowej, zgodnie z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało

zawieszono czy to pierwotnie na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej następnie zaś na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Zasady podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu zostały unormowane w art. 65-95 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (w brzmieniu na dzień wydania decyzji Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162) lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników.

Przy tym na podstawie art. 5 pkt 21 ww. ustawy o świadczeniach, użyte w ustawie określenie osoby prowadzącej działalność pozarolniczą, oznacza osobę, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy systemowej. W konsekwencji, art. 5 pkt 21 ustawy o świadczeniach wyraźnie odsyła do ustawy systemowej w zakresie pojęcia osoby prowadzącej działalność pozarolniczą, które precyzuje – jako przepis szczególny – art. 8 ust. 6 ustawy systemowej.

W konsekwencji wspólnicy spółki jawnej, a także komandytowej, partnerskiej i wspólnicy jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością stosownie do treści art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego jako osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które prowadzą działalność pozarolniczą.

Obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego uważa się za spełniony po zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego osoby podlegającej temu obowiązkowi zgodnie z art. 74-76 ustawy zdrowotnej oraz opłaceniu składki w terminie i na zasadach określonych w tej ustawie (art. 67 ust. 1). Do ubezpieczenia zdrowotnego osób objętych ubezpieczeniami społecznymi stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zasad, trybu i terminu zgłaszania do ubezpieczeń społecznych (art. 74 ust. 1).

Z kolei, do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób prowadzących działalność gospodarczą stosuje się – z mocy art. 81 ust. 1 ustawy zdrowotnej – przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób, z zastrzeżeniem wyjątków wskazanych w art. 81 ust. 5, 6 i 10 ustawy zdrowotnej.

Stosownie do art. 109 ust. 1 i 2 ustawy zdrowotnej, dyrektor oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia (NFZ) rozpatruje indywidualne sprawy z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego, przy czym do tej kategorii spraw należą sprawy dotyczące objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym i ustalenia prawa do świadczeń, natomiast nie należą sprawy z zakresu wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne (te należą bowiem do właściwości organów rentowych). Wniosek o rozpatrzenie indywidualnej sprawy z zakresu objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym może zgłosić także Zakład Ubezpieczeń Społecznych (art. 109 ust. 3). Poza tym dyrektor oddziału wojewódzkiego NFZ, z mocy art. 109a ustawy zdrowotnej, wydaje interpretacje indywidualne w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, z tym że kompetencja ta nie obejmuje kwestii dotyczących składek na ubezpieczenie zdrowotne, bo jest to zastrzeżone do właściwości organów rentowych (ZUS). Od decyzji ostatecznych, wydanych w sprawach indywidualnych z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego, zainteresowanemu przysługuje skarga do sądu administracyjnego (art. 110).

W orzecznictwie jednoznacznie przyjmuje się, iż organ rentowy wydając decyzję o podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne, nie rozstrzyga o ubezpieczeniu zdrowotnym nawet wtedy, gdy nie zapadła jeszcze decyzja uprawnionego w tym zakresie organu Dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2019 r., sygn. akt III UZ 43/18). W sytuacji gdyby doszło wcześniej do wydania decyzji stwierdzającej podleganie ubezpieczeniu zdrowotnemu (co w istocie miało w sprawie miejsce, w toku postępowania sądowego), to nie powinno być sporne, że w sprawie o podstawie wymiaru składek sąd jest związany ostateczną decyzją administracyjną rozstrzygającą kwestię podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu, która

nie może być już przedmiotem ponownego badania w sprawie o podstawę wymiaru składek na to ubezpieczenie (por. wyrok SN z 4 listopada 2015 r., I UK 507/14, LEX nr 1943210). Przesądzenie jednak podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu nie oznacza jeszcze automatycznego obowiązku uiszczania składek na to ubezpieczenie, a decyzja Dyrektora NFZ wiążąca w zakresie istnienia obowiązku ubezpieczania zdrowotnego nie ma takiego charakteru w zakresie istnienia obowiązku uiszczania konkretnych składek na to ubezpieczenie, bo po pierwsze leży to w kompetencji Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a po drugie mogą istnieć okoliczności, w których obowiązek uiszczania składek na ubezpieczenie zdrowotne oderwany jest od potencjalnego faktu podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 31 lipca 2020 r., sygn. akt III AUa 397/20, LEX nr 3062834).

W przedmiotowej sprawie poza sporem było podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom zdrowotnym, spornym był obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne w sytuacji zbiegu tytułów do ubezpieczenia zdrowotnego, oraz braku osiągnięcia przychodów z jednego z tytułów.

Zgodnie z art. 82 ust. 1 ustawy zdrowotnej w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie. Tym samym z przepisu tego wynika generalna zasada, w myśl której jeżeli spełnione są warunki do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia więcej niż z jednego tytułu składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego tytułu oddzielnie. W myśl zaś art. 82 ust. 2 ustawy zdrowotnej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 litera „c” stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego włącznie z wypłatami z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Natomiast art. 82 ust. 3 i 4 ustawy zdrowotnej stanowi, że, jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności określonych w ust. 5 art. 82, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności, z zastrzeżeniem ust. 4, a w przypadku, gdy ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednej spółki w ramach tego samego rodzaju działalności, o której mowa w ust. 5 pkt 1-5, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest odrębnie od każdej prowadzonej spółki.

Zgodnie z art. 82 ust. 5 rodzajami działalności są:

1. działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki cywilnej;
2. działalność gospodarcza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
3. działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki jawnej;
4. działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki komandytowej;
5. działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki partnerskiej;
6. wykonywanie działalności twórczej lub artystycznej jako twórca lub artysta;
7. wykonywanie wolnego zawodu w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne;
8. wykonywanie wolnego zawodu, z którego przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych;
9. inna niż określona w pkt 1-8 pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy, wnioskodawca podnosi, iż nie jest zobligowany do opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu bycia współnikiem spółki komandytowej w spornym okresie, gdyż ta w ogóle działalności nie prowadziła i nie osiągała przychodów. Na potwierdzenie powyższego przedstawił stosowną dokumentację składaną do Urzędu Skarbowego w I. oraz dokumentację z akt rejestrowych Sądu Rejonowego w Olsztynie VIII Wydziału Gospodarczego KRS o sygn. (...) Ns.Rej. KRS (...). Dokumenty te nie zostały zakwestionowane co do ich prawdziwości przez stronę pozwaną, jak również organ rentowy nie przedłożył żadnych dowodów, wskazujących na coś przeciwnego. Natomiast przywołana w odpowiedzi na odwołanie informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w I. z dnia 17 marca 2022 r., na której podstawie pozwany zgłaszał zarzut, że rzekomo miałyby z niej wynikać, że wnioskodawca L. S. osiągał przychody również z faktu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki komandytowej, nie znalazło potwierdzenia w przedstawionej przez skarżącego dokumentacji odnośnie rozliczeń podatkowych z Urzędem Skarbowym w I.. Jak już przedstawiono to w stanie faktycznym, wnioskodawca miał się rozliczać w formie podatku liniowego z trzech źródeł: jako prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą samodzielnie od 10 maja 2007 r. do chwili obecnej oraz w formie spółek od 26 października 2011 r. do chwili obecnej jako spółka jawna i od 8 września 2016 r. do 8 lutego 2021 r. jako spółka komandytowa. Natomiast z dokumentacji podatkowej wynika, że kwoty przychodu wykazane w informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w I. z dnia 17 marca 2022 r. w ramach rozliczeń w formie podatku liniowego są tożsame z kwotami wykazanymi przez skarżącego w dokumentacji podatkowej dotyczącej innych źródeł opodatkowania niż (...) spółka z o.o. spółka komandytowa. Szczegółowo to zostało przedstawione w ustaleniach stanu faktycznego.

W tym miejscu należy zauważyć, że pozwany powołując się na informację Naczelnika Urzędu Skarbowego w I. z dnia 17 marca 2022 r., nie zauważa, iż dokument w chwili wydania decyzji nie stanowił materiału dowodowego, na podstawie którego organ rentowy wydał decyzję, wpłynął on do organy już po wydaniu zaskarżonej decyzji.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz to, iż wskazana na wstępie ustawa zdrowotna, ustanawia obowiązek podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą niezależnie od formy, w ramach której jest prowadzona, oraz okoliczność, że w wypadku zbiegu tytułów do ubezpieczenia przepisy tej ustawy należy interpretować łącznie, należy stwierdzić, iż uzależniają one obowiązek faktycznego opłacania składki od uzyskiwania przychodu w ramach danego tytułu (por. wyrok Sadu Okręgowego w Łodzi z dnia 23 lutego 2022 r., sygn. akt VIII U 1345/21, Lex nr 3338674). Za takim stanowiskiem stanął również m.in. Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r., sygn. akt III AUa 281/09 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt III AUa 457/13. W świetle tych orzeczeń oraz dokonanej wykładni wskazanych wyżej przepisów należy stwierdzić, że jeśli powstanie zbieg tytułów do uiszczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne, np. z jednoosobowej działalności gospodarczej, spółki jawnej i spółki komandytowej to obowiązek odprowadzenia składki na ubezpieczenie zdrowotnej w potrójnej wysokości powstanie z chwilą, gdy z tych trzech tytułów zostanie osiągnięty przychód. Nadto w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. akt III AUa 469/17 wskazano, iż w sytuacji opisanej w przepisie art. 82 ust. 3 ustawy zdrowotnej – ustawodawca powstanie obowiązku uiszczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne powiązał nie z samym istnieniem tytułu do ubezpieczenia (prowadzenie działalność gospodarcza), ale z uzyskiwaniem z tego tytułu przychodów. Brak przychodów nie powoduje obowiązku opłacania składek od nierodzącego przychodu tytułu.

Skoro według twierdzeń odwołującego, popartych dokumentacją finansową spółki komandytowej oraz dokumentami z akt rejestrowych Sądu Rejonowego w Olsztynie VIII Wydziału Gospodarczego KRS o sygn. (...) Ns.Rej. KRS (...) – niekwestionowanych przez stronę pozwaną ubezpieczony nie uzyskiwał przychodów z prowadzonej przez niego działalności w formie spółki komandytowej, albowiem ta nigdy żadnej działalności nie podjęła i nie osiągała z niej przychodów, to nie ma on obowiązku opłacania składek z tego rodzaju działalności gospodarczej, a wyłącznie z pozostałych tytułów ubezpieczenia, to jest w tym przypadku z tytułu pozarolniczej działalności prowadzonej na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych oraz działalności w formie spółki jawnej.

Ponadto nie jest przypadkowe, że ustawodawca posłużył się pojęciem „przychód” dla określenia momentu powstania obowiązku opłacenia składki z kilku tytułów (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 sierpnia 2009 r., sygn. SA/Wa 631/09). W przypadku zbiegu tytułów – obowiązek odprowadzania składki na ubezpieczenie zdrowotne powstanie dopiero z chwilą osiągnięcia z trzech tytułów przychodów. Analizując treść art. 82 ust. 3-5 ustawy zdrowotnej, Sąd podziela stanowisko wnioskodawcy w tym zakresie, bowiem treść tych przepisów wskazuje, że kluczowe dla określenia, czy konieczne jest uiszczenie składki na ubezpieczenie zdrowotne z każdej prowadzonej działalności gospodarczej jest ustalenie, czy z każdej z nich osiągnany jest przychód.

W ocenie Sądu rację ma wnioskodawca, że przepis art. 82 powołanej wyżej ustawy posługuje się pojęciem przychodu i tym samym należy uznać, iż odwoływanie się do tego pojęcia jest działaniem świadomym, które ma skutkować wskazaniem, że dopiero osiągnięcie przychodu wywołuje skutek w postaci obowiązku zapłaty składki. Bez znaczenia jest w tej sytuacji fakt prowadzenia dwóch lub większej liczby rodzajów działalności wymienionych w art. 82 ustęp 5 ustawy zdrowotnej. W przypadku braku uzyskania więc przez płatnika w spornym okresie przychodu z prowadzenia działalności jako wspólnik spółki komandytowej, nie było podstaw do określania obowiązku z tego tytułu opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Za powyższym stanowiskiem przemawia również wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 31 lipca 2020 r., sygn. akt III AUa 397/20, w którym wskazano wprost, iż warunkiem uiszczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne z każdego tytułu jest uzyskiwanie przychodów z tych tytułów, to brak takowych przychodów nie powoduje obowiązku opłacania składek od nierodzącego przychodu tytułu.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. jak w pkt I. sentencji wyroku. O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono w oparciu o art. 98 §1 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c., tj. w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Zasądzona kwota to stawka wynagrodzenia pełnomocnika ubezpieczonego, wynikająca z § 9 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2022 r. poz. 2726).